

Skatteministeriet
Udkast - høring

J. nr. 2005-101-0054

**Forslag
til
Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v.
(Forenkling af administrative byrder)**

§ 1

I bogføringsloven, jf. lov nr. 1006 af 23. december 1998, som ændret ved § 122 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder ikke for detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag.”

2. § 11 ophæves.

§ 2

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 562 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 48 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 12, *stk. 6*, affattes *sidste pkt.* således:

”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”

§ 3

I lov om afgift af chokolade- og sukkerverer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 13 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 12, *stk. 7*, affattes *sidste pkt.* således:

”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”

§ 4

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 565 af 3. august 1998, som ændret ved § 3 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 2 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 14, stk. 5, affattes *sidste pkt.* således:

”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”

§ 5

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier, jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 3 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 7, affattes *sidste pkt.* således:

”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”

§ 6

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og senest ved § 1 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 20, stk. 7, affattes *sidste pkt.* således:

”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”

§ 7

I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og senest ved § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 18, stk. 6, affattes *sidste pkt.* således:

”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”

§ 8

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. § 22 affattes således:

”§ 22. Den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret. Indkomståret er kalenderåret. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum. En selvstændigt erhvervsdrivende kan efter stk. 2 vælge et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår). Har den selvstændigt erhvervsdrivende et andet indkomstår end kalenderåret, opgøres den skattepligtige indkomst efter de regler, der gælder for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Et bagudforskudt indkomstår kan tidligst begynde den 1. marts i kalenderåret forud for det kalenderår, som det bagudforskudte indkomstår træder i stedet for. Et fremadforskudt indkomstår kan senest begynde den 1. februar i det kalenderår, som det fremadforskudte indkomstår træder i stedet for.

Stk. 2. En selvstændigt erhvervsdrivende kan anvende et andet indkomstår end kalenderåret, hvis det er begrundet i de forhold, der gør sig gældende for den skattepligtige, såsom hensyn til sæson, brancheændring, personaleferie eller nye forretningsforbindelser. Omlægning af et indkomstår kan kun ske, såfremt alle indkomstperioder kommer til beskattning, og såfremt intet indkomstår efter stk. 1, 6. og 7. pkt., overspringes eller dubleres. Et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, skal begynde den første i en måned. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt, give meddelelse herom til told- og skatteforvaltningen. Ved valg af et andet indkomstår end kalenderåret skal en samlevende ægtefælle anvende samme indkomstår. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til omlægning af et tidligere benyttet indkomstår begrundet i andre forhold hos den skattepligtige. Ansøgning herom skal indsendes inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.”

§ 9

I lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 25. august 2005, som ændret ved § 15 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. §16, *stk. 3*, ophæves.

§ 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret ved § 18 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som et nyt *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Skatteministeren kan efter indstilling fra Skatterådet fastsætte nærmere regler om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab samt af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.”

2. § 3, *stk. 3*, som herefter bliver *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4.* Foreligger et skattemæssigt årsregnskab m.v. ikke efter de regler, som skatteministe-

ren har fastsat efter stk. 1 - 3, finder § 5, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.”

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. § 4, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden 1. februar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.”

4. I § 17, stk. 1, indsættes efter ”efter”: ”de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 3, stk. 3, samt efter”.

§ 11

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v., (fusionskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 21. november 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 5 indsættes som stk. 2 og 3:

”Stk. 2. Hvor det modtagende selskab allerede er registreret, og selskabet ikke har drevet erhvervmæssig virksomhed forud for fusionsdatoen, og hele selskabets egenkapital fra stiftelsen har henstået som et ubehæftet kontant indestående i et pengeinstitut, kan første regnskabsperiode uanset stk. 1, løbe fra stiftelsen, når regnskabsperioden slutter 12 måneder efter fusionsdatoen og perioden ikke overstiger 18 måneder. I tilfælde omfattet af 1. pkt. kræves ikke, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.

Stk. 3. Skal indkomsten i et af de i fusionen deltagende selskaber opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 3, som følge af, at koncernforbindelsen, jf. selskabsskattelovens § 31 C, er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, anvendes tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen uanset stk. 1 og 2, som skattemæssig fusionsdato for det pågældende selskab. I tilfælde omfattet af 1. pkt. kræves ikke, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.”

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 10, nr. 3, har virkning fra og med indkomståret 2006. § 11, har virkning for fusioner, hvor det modtagende selskab har fusionsdato den 1. januar 2006 eller senere.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget går ud på at forenkle en række bestemmelser i forskellige skattelove og består i hovedtræk af følgende elementer:

- 1) Lempelse af krav om opbevaring af kassestrimler (bogføringslov og div. afgiftslove)
- 2) Objektivisering af reglerne om forskudt indkomstår for personer (kildeskattelov).
- 3) Ophævelse af pensionsinstitutters underretningspligt om arbejdsgiverindbetalt kapitalpension (pensionsbeskatningsloven).
- 4) Forlængelse af selvangivelsesfristen for selskaber med fremadforskudt indkomstår (skattekontrolloven).
- 5) Præcisering af reglerne om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab m.v. (skattekontrolloven).
- 6) Lempelse af krav om skæringsdato for regnskabsåret ved skattefri fusion (fusionsskatteloven).

Forslaget er et led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet. Det fremgår af regeringsgrundlaget fra 2001, at de administrative byrder for erhvervslivet skal reduceres med op til 25 pct. inden 2010.

Med administrative byrder forstås de omkostninger, som virksomhederne har for overholde lovgivningens krav om information. Det kan for eksempel være indberetningspligter eller pligt til at opbevare bestemte oplysninger.

Formålet med at reducere virksomhedernes administrative byrder er at nedbringe den tid, som virksomhederne bruger på administrativt arbejde og frigøre den til produktion. For den enkelte virksomhed vil det betyde et bedre resultat på bundlinien og dermed større konkurrencedygtighed. Samfundsøkonomisk betyder det øget vækst og beskæftigelse.

Regeringen har løbende fremsat lovforslag om forenklinger på skatterettens område. En lang række skatte- og afgiftslove er således blevet forenklet og moderniseret i perioden 2002-2005.

I 2005 blev arbejdet med regelforenkling gjort mere strømlinet, idet forenklingsarbejdet nu sker ved en systematisk gennemgang af reglerne på erhvervsområdet. Arbejdet tager udgangspunkt i de såkaldte AMVAB-målinger (Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder), som er en metode til at opgøre de administrative byrder for erhvervslivet. Med AMVAB måles virksomhedernes administrative byrder på de omkostninger, som virksomhederne har med hensyn til at opfylde de informationsforpligtelser og tilhørende oplysningskrav, som lovgivningen foreskriver. Målingerne af byrderne på Skatteministeriets område blev gennemført i 2004 og 2005 af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Dette lovforslag er på udvalgte områder en fortsættelse af regeringens arbejde med at forenkle skattelovene.

2. De enkelte forslag

2.1. Afskaffelse af krav om opbevaring af kassestrimler m.v.

2.1.1. Gældende regler

Efter bogføringslovens § 10 skal bogføringspligtige opbevare regnskabsmateriale på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, som materialet vedrører. Opbevaring skal ske på en måde, så man i hele opbevaringsperioden kan finde frem til alle dele af regnskabsmaterialet. Efter bogføringslovens § 11 kan detailhandelsvirksomheder nøjes med at opbevare kassestrimler og interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af regnskabet. Bestemmelsen er en undtagelse til bogføringslovens § 10.

Efter mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, emballageafgiftsloven, spiritusafgiftsloven samt tobaksafgiftsloven skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder kan efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning. En overtrædelse af de nævnte bestemmelser straffes med bøde, hvis overtrædelsen begås med forsæt eller groft uagtsomt. Ved fastsættelse af bøden udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Efter § 66, stk. 1, i moms bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1152 af 12. december 2003) er udgangspunktet, at virksomheder skal opbevare regnskaber, bilag og andet regnskabsmateriale, herunder bestillingsbøger, fabrikationssedler, kassestrimler, lageroptællingslister og den årlige lageropgørelse, i 5 år efter afslutningen af det pågældende regnskabsår. Virksomheder kan efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i ét år efter regnskabsårets afslutning. Efter moms bekendtgørelsens § 100, stk. 1, straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for SKATs kontrol, med bøde. Overtrædelse af § 66, stk. 1, straffes på samme måde, jf. § 100, stk. 2.

Efter skattekontrollovens § 6 har alle erhvervsdrivende, der fører regnskab, pligt til at indsende regnskabsmateriale med bilag for tidligere og løbende regnskabsår, hvis det kan have betydning for skatteligningen. Dette gælder, uanset om den pågældende er regnskabspligtig eller ej. Som regnskabsmateriale anses også detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag.

2.1.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at kravet til opbevaring af dele af regnskabsmateriale nedsættes fra 5 år til 1 år i en række skatte- og afgiftslove for detailhandelsvirksomheder.

Det foreslås i lovforslagets § 1 at udvide undtagelsesbestemmelsen til bogføringslovens § 10, således at hovedreglen om opbevaring af regnskabsmaterialet i 5 år ikke gælder detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag. Opbevaringsbestemmelserne samles i § 10 og dermed i samme bestemmelse, og undtagelsen i § 11 kan ophæves.

Baggrunden for forslaget er, at det ikke er nødvendigt at opretholde det særlige krav om opbevaring af kassestrimler og tilsvarende interne bilag. Bogføringslovens krav om afstemninger og sammentællingsbilag giver tilstrækkelig sikkerhed for, at alle transaktioner optræder og indgår i den bogføringspligtiges bogholderi.

Bogføringsloven fastlægger minimumsrammerne for alle bogføringspligtige. Andre myndigheder kan fastsætte specielle krav for særlige grupper af bogføringspligtige, hvis det er nødvendigt for at opfylde konkrete kontrolbehov.

Efter skattekontrollovens § 6 har enhver erhvervsdrivende pligt til at indsende sit regnskabsmateriale med bilag, hvis SKAT beder om det. Forslaget om at ophæve § 11 i bogføringsloven betyder, at detailhandelsvirksomheder ikke længere vil være forpligtede til at opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag. Det vil derfor heller ikke være muligt at indhente materialet til kontrolbrug. Dette er ikke hensigtsmæssigt ud fra skattekontrolmæssige hensyn. Det foreslås derfor i lovforslagets § 10, nr. 1, at skatteministeren får adgang til efter indstilling fra Skatterådet at fastsætte nærmere regler om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab samt regnskabsmateriale. Bemyndigelsen gælder også regler om detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag.

Det foreslås endvidere, at det gældende krav om opbevaring af kassestrimler på afgiftsområdet nedsættes fra 5 år til 1 år, jf. lovforslagets § 2-7. I en række afgiftslove er der i dag mulighed for, at der kan gives tilladelse til, at kassestrimler kun skal opbevares 1 år. Efter forslaget gøres 1-årskravet til et lovkrav. Endvidere foreslås det præciseret, at det er detailhandelsvirksomheders materiale, som kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

På momsområdet gælder der også et krav om opbevaring af kassestrimler i 5 år efter regnskabsårets udløb, jf. momsbekendtgørelsens § 66, stk. 1. Også efter denne bekendtgørelse kan der opnås tilladelse til, at kassestrimler kun opbevares 1 år efter regnskabsårets udløb. Det foreslås, at momsbekendtgørelsens opbevaringskrav for kassestrimler og tilsvarende interne bilag nedsættes fra 5 til 1 år for detailhandelsvirksomheder.

Forslaget skønnes ikke at få konsekvenser for SKATs hidtidige muligheder for at tilsidesætte et regnskab og gennemføre en skønsmæssig ansættelse.

2.2. Objektivisering af reglerne om forskudt indkomstår for personer

2.2.1. Gældende regler

Efter kildeskattelovens § 22, stk. 1, skal den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret. Efter § 22, stk. 2, er indkomståret det kalenderår, der går forud for den endelige ligning. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum.

SKAT kan efter bestemmelsen i § 22, stk. 2, tillade, at en skattepligtig, der fremsætter begæring herom, kan anvende et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår). Det valgte indkomstår kan ikke senere ændres, medmindre der gives tilladelse hertil. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.

Formålet med reglerne om forskudt indkomstår er at give personligt drevne virksomheder mulighed for at have indkomstår, der ikke følger kalenderåret, når særlige forhold som eksempelvis sæsonbestemte udsving i indtjeningen taler for det.

Reglerne om omlægning af selskabers indkomstår er objektiveret. Efter selskabsskattelovens § 10, stk. 2, kan et tidligere benyttet indkomstår vælges omlagt til et andet indkomstår, hvis det er begrundet i særlige forhold, der gør sig gældende for selskabet. Særlige forhold er blandet andet hensyn til sæson, brancheændring, personaleferie, nye forretningsforbindelser eller koncerntilhørsforhold. Der skal ikke ansøges herom. Omlægning af et indkomstår kan kun ske, hvis alle indkomstperioder kommer til beskattning, og hvis intet indkomstår overspringes eller dubleres. Der skal inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt, gives meddelelse herom til SKAT. Hvis der er tale om andre forhold end de nævnte, kan der i særlige tilfælde gives tilladelse til omlægning af indkomståret, hvis der ansøges herom inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt.

Kildeskattelovens §§ 90-96 og §§ 98-100 indeholder nærmere regler om forskudt indkomstår for personer, herunder ved ophør af skattepligt og ved ægteskabs indgåelse.

2.2.2. Forslagets indhold

Kildeskattelovens § 22, stk. 2, indeholder ingen objektive kriterier for, hvornår personligt drevne erhvervsvirksomheder kan få omlagt deres indkomstår. Efter bestemmelsen skal personligt erhvervsdrivende altid ansøge SKAT ved omlægning af indkomståret.

Der ses ikke at være særlige grunde til, at personligt drevne virksomheder skal ansøge om omlægning af indkomståret i de situationer, hvor der er fastsat objektive kriterier for, hvornår selskaber ikke behøver at indgive ansøgning herom.

Det foreslås derfor, jf. lovforslagets § 8, at der for personligt erhvervsdrivende fastsættes samme objektive kriterier for omlægning af indkomstår som for selskaber, bortset fra anvendelse af kriteriet om koncerntilhørsforhold, der ikke er relevant for personer. SKAT giver i praksis personligt erhvervsdrivende tilladelse til omlægning i de situationer, som nu foreslås objektiveret.

Det foreslås, at et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, skal begynde den første i en måned. Endvidere skal en samlevende ægtefælle ved den skattepligtiges valg af et andet indkomstår end kalenderåret anvende samme indkomstår som den skattepligtige.

Det foreslås endvidere, at SKAT kan give tilladelse til omlægning af et tidligere benyttet indkomstår begrundet i andre forhold end de nævnte svarende til den regel, der gælder for selskaber i dag. Et således valgt indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra SKAT.

Med forslaget om objektivering er det ikke hensigten, at mulighederne for forskudt indkomstår for personer indsnævres eller udvides.

2.3. Ophævelse af pensionsinstitutters underretningspligt om arbejdsgiverindbetalt kapitalpension

2.3.1. Gældende regler

Efter gældende regler kan man skattefrit indskyde op til 42.000 kr. årligt (2006) på en kapitalpension m.v. Pensionsinstitutterne skal senest den 15. december hvert år underrette personer, som ejer en arbejdsgiveradministreret kapitalpension m.v. om, hvor meget, der er indbetalt på kontoen, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 3.

Formålet med underretningspligten er at oplyse ejerne af sådanne pensionsordninger om, hvor meget der er indskudt på ordningen i årets løb, således at de kan vurdere, hvor tæt de er på den skattefri grænse.

Underretningspligten gælder kun for ordninger, der administreres af arbejdsgiverne, og ikke private kapitalpensionsordninger, som personen selv indbetaler på. Underretningspligten skønnes at omfatte ca. 1,5 mio. ordninger.

2.3.2. Forslagets indhold

Lovforslagets § 9 går ud på at ophæve underretningspligten. Dette skyldes flere forhold.

For det første har langt størsteparten af de pensionskunder, som modtager underretning, ingen direkte interesse heri. Det gælder blandt andet mange ansatte med en arbejdsmarkedspension, som typisk kan indeholde en mindre opsparing til en éngangsydelse, der behandles efter reglerne for kapitalpension. Hertil kommer, at underretningen er forbundet med en vis usikkerhed, da oplysningerne ikke nødvendigvis er fuldstændige og omfatter den seneste indbetaling.

For det andet er reglerne i forbindelse med, at der indbetales for meget på ordningen blevet lempet, således at kunderne kan få det for meget indbetalte beløb, som ikke er fradragsberettiget, tilbage. Pensionsinstitutterne skal i sådanne tilfælde efterfølgende indsende en blanket herom til skattemyndighederne. Pensionsinstitutterne må også af den grund forventes at sikre en information til kunderne, således at efterregulering så vidt muligt undgås. I modsat fald betyder det merarbejde og utilfredse kunder for pensionsinstitutterne. Det vurderes derfor, at det kun er en meget begrænset andel af pensionsopsparerne, der har behov for, og vil være nødt til, at få oplysningerne ved direkte henvendelse til pensionsinstitutterne.

For det tredje stammer underretningspligten fra en tid, hvor indbetalinger kunne trækkes fra i topskattegrundlaget, og hvor flere derfor havde ønske om at fylde op til grænsen. Samtidig er der sket en udvikling inden for databehandling og kommunikation. Det antages, at de kunder, der har brug for det, bl.a. vil have mulighed for at få de relevante oplysninger i form af internetadgang, via telefonisk henvendelse m.v.

For det fjerde underrettes alle pensionsopsparere efter årets udgang om indestående på pensionsordninger. Denne underretning opretholdes. Selv om denne underretning har et andet sigte, giver det pensionskunden mulighed for mere generelt at følge med i udviklingen af den pågældendes pensionsopsparing.

Det vurderes således, at pensionsinstitutternes særlige underretningspligt, som omfatter alle kunder til kapitalpensioner og lignende, i overvejende grad er overflødig, og at det i givet fald ville være mere hensigtsmæssigt, at pensionsinstitutterne målretter informationerne og nøjes med at underrette de kunder, der henvender sig herom.

2.4. Forlængelse af selvangivelsesfristen for selskaber med fremadforskudt indkomstår

2.4.1. Gældende regler

Selskaber med fremadforskudt indkomstår skal selvangive senest den 1. juli i det år, hvor ind-

komstårets udløber, jf. skattekontrollovens § 4, stk. 2. Fremadforskuet indkomstår betyder, at indkomståret begynder senest den 1. april og slutter i perioden den 1. januar til den 31. marts.

Selskaber med almindeligt indkomstår svarende til kalenderåret skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets afslutning, jf. skattekontrollovens § 4, stk. 2. Det vil sige den 30. juni i året efter indkomstårets udløb.

Selvangivelsesfristen den 30. juni respektive den 1. juli er fastsat af hensyn til SKATs mulighed for at reagere på selvangivelsen. Oplysningerne skal klargøres og indberettes, visse selskaber skal rykkes, der skal sendes agterskrivelser, overskydende skat skal modregnes, og der skal udsendes årsopgørelse inden den 1. november.

Ca. 98 pct. af alle selskaber har en selvangivelsesfrist på 6 måneder. De resterende 2 pct. har en selvangivelsesfrist på 3 til 5 måneder regnet fra udløbet af indkomståret.

For indkomståret 2004 er der givet skattetillæg som følge af for sen indgivelse af selvangivelsen til 3,5 pct. af selskaberne med 6 måneders selvangivelsesfrist. For selskaber med kortere selvangivelsesfrist er der givet skattetillæg til ca. 9 pct. af selskaberne. Der bliver således givet næsten tre gange så mange tillæg til selskaber med kort selvangivelsesfrist.

SKAT kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor, jf. skattekontrollovens § 4, stk. 4. Praksis er restriktiv, og bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 4, kræver, at der for det enkelte selskab er tale om helt særlige omstændigheder. Bestemmelsen kan ikke anvendes til generelt at forlænge visse selskabers selvangivelsesfrist.

2.4.2. Forslagets indhold

Lovforslaget i § 10, nr. 4, går ud på at forlænge selvangivelsesfristen med 1 måned for selskaber med indkomstår, der slutter i perioden den 1. februar til den 31. marts, dvs. for visse selskaber med fremadforskuet indkomstår. Disse selskaber vil herefter få én måned mere til at lave selvangivelsen.

Det foreslås samtidigt, at selskaber, hvis indkomstår slutter i januar, bliver omfattet af den almindelige 6 måneders frist for indgivelse af selvangivelse.

De almindelige regler om skattetillæg, skønsmæssig ansættelse m.v. finder anvendelse, hvis selskaberne ikke afleverer selvangivelsen til tiden.

2.5. Præcisering af reglerne om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab m.v.

2.5.1. Gældende regler

Efter skattekontrollovens § 3, stk. 1, kan skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet fastsætte regler om, at erhvervsdrivende virksomheder skal udarbejde et skattemæssigt årsregnskab som grundlag for selvangivelsen, og om det regnskabsmæssige grundlag for dette årsregnskab. Tilsvarende kan skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet fastsætte regler om, at juridiske personer inden selvangivelsesfristens udløb skal indgive et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode til SKAT, jf. skattekontrollovens § 3, stk. 2. Er et skattemæssigt års-

regnskab ikke indsendt eller udarbejdet efter de regler, som skatteministeren har fastsat, finder reglerne om fremtvingelse af selvangivelsen ved pålæg af daglige bøder og fastsættelse af en skønsmæssig ansættelse efter skattekontrollovens § 5, stk. 2 og 3, anvendelse.

De nævnte bestemmelser blev gennemført ved lov nr. 1441 af 22. december 2004 om ændring af skattekontrolloven og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Formålet med lovændringen var at lette virksomhedernes arbejde med at indgive oplysninger til SKAT og at effektivisere SKATs udvælgelse af virksomheder til kontrol.

Lovens bemyndigelse til at fastsætte krav om skatteregnskabet er udnyttet ved mindstekravsbekendtgørelsen, (bekendtgørelse nr. 707 af 4. juli 2005 om krav til det skattemæssige årsregnskab m.v.). Det er heri fastsat, at store og særlige virksomheder skal indgive skattemæssigt årsregnskab sammen med selvangivelsen. Mellemstore virksomheder skal i stedet afgive et antal supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen. Der er ikke tilsvarende krav for små virksomheder. SKAT kan anmode små og mellemstore virksomheder om at indgive skattemæssigt årsregnskab eller dele heraf med 1 måneds frist.

I forarbejderne til loven er det anført, at virksomhederne ikke behøver at udarbejde et fuldt færdigt regnskab med alle specifikationer, der følger af mindstekravsbekendtgørelsen. Virksomhederne skal blot kunne danne det skattemæssige årsregnskab, hvis SKAT anmoder om at se skatteregnskabet.

Efter mindstekravsbekendtgørelsen skal alle virksomhederne indgive et skattemæssigt årsregnskab sammen med selvangivelsen for sidste gang for indkomståret 2005. Om virksomheden for indkomståret 2006 og senere indkomstår fortsat skal indgive et skatteregnskab, eller om virksomheden eventuelt kan nøjes med at afgive supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen, beror på de nærmere regler i mindstekravsbekendtgørelsen.

I forbindelse med ovennævnte lovændring blev der ikke gennemført bestemmelser, som tager stilling til spørgsmålet om opbevaring af skatteregnskabet og det regnskabsmateriale, som danner grundlag for skatteregnskabet.

Efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 6 har enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, pligt til på begæring af SKAT at indsende sit regnskabsmateriale med bilag for tidligere og løbende regnskabsår og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteligningen. Efter gennemførelsen af lov nr. 1441 af 22. december 2004 må bestemmelsen i § 6 anses for også at omfatte det skattemæssige årsregnskab og regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.

2.5.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres en opbevaringsbestemmelse i skattekontrollovens § 3. Baggrunden herfor er, at der ikke i forbindelse med ændringen af skattekontrollovens § 3 ved lov nr. 1441 af 22. december 2004 blev gennemført bestemmelser herom.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 6 går på, at den erhvervsdrivende på begæring af SKAT skal indsende sit regnskabsmateriale med bilag. Bestemmelsen er således en "indsendelsesbestemmelse".

Lovforslaget § 10, nr. 1, går ud på at give mulighed for at fastsætte indholdet af en ”opbevaringsbestemmelse”, herunder bl.a. fastsætte et 1-årigt opbevaringskrav vedr. kassestrimler og tilsvarende internt bilag, jf. pkt. 2.1.2. Forslaget går nærmere ud på, at Skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet kan fastsætte nærmere regler om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab samt af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen forventes udmøntet i mindstekravsbekendtgørelsen således, at erhvervsdrivende virksomheder, som ikke har indgivet det skattemæssige årsregnskab til SKAT, skal opbevare skatteregnskabet eller det materiale, som et skattemæssigt årsregnskab kan dannes på grundlag af, i 5 år regnet fra udgangen af det indkomstår, regnskabet vedrører.

Har virksomheden allerede indsendt det skattemæssige årsregnskab eller dele heraf til SKAT, ophører opbevaringsforpligtelsen for de oplysninger, som er sendt til SKAT.

Materialet kan fremtvinges ved fastsættelse af daglige bøder. Efter lovforslaget i § 10, nr. 2, har SKAT mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse, hvis materialet ikke tilvejebringes, fordi virksomheden ikke har opbevaret det.

Det foreslås endvidere, at virksomheder kan straffes med bøde, hvis de undlader at opbevare det skattemæssige årsregnskab m.v. efter de foreslåede regler, jf. forslaget i § 10, nr. 4. Straffelovens § 302 giver mulighed for bøde eller fængsel i op til halvandet år, hvis kravene til bogføring, opbevaring af regnskabsmateriale mv. overtrædes groft.

2.6. Lempelse af krav om skæringsdato for regnskabsåret ved skattefri fusion.

2.6.1. Gældende regler

Efter fusionsskatteovens § 5 er det en betingelse for at anvende reglerne om skattefri fusion, at skæringsdatoen for regnskabsåret for det modtagende selskab er sammenfaldende med fusionsdatoen. Denne regel anvendes tilsvarende ved tilførsel af aktiver og spaltninger, hvor der med fusionsdatoen menes tilførselsdatoen henholdsvis spaltningsdatoen.

2.6.2. Forslagets indhold

Formålet med forslaget § 11 er at lette administrationen i forbindelse med skattefri omstruktureringer, når det modtagende selskab er stiftet kort tid før omstruktureringen. Den administrative lettelse består i, at der ikke skal foretages regnskabsomlæggelse for det modtagende selskab med henblik på at afpasse skæringsdatoen for regnskabsåret til fusionsdatoen.

Hvor omstruktureringen gennemføres med et allerede registreret selskab som det modtagende selskab, skal regnskabsåret efter gældende regler for det modtagende selskab omlægges, hvis fusionsdatoen ikke er sammenfaldende med det modtagende selskabs regnskabsår. Hvor selskabet er stiftet kort forinden fusionsdatoen, og selskabet ikke har drevet erhvervsomfattende virksomhed, er der ikke særligt behov for, at selskabet aflægger særskilt regnskab overfor skattemyndighederne for denne periode. Der er således ikke grund til at opretholde kravet om, at skæringsdatoen for selskabets regnskabsår skal være sammenfaldende med fusionsdatoen.

Lettelsen sker ved at lade den første regnskabsperiode løbe fra stiftelsen af det modtagende selskab og til 12 måneder efter fusionsdatoen. Herved kan den første regnskabsperiode blive op til 18 måneder.

Med forslaget bliver det muligt at medtage op til 6 måneder forud for fusionen i det første regnskabsår. Det er en betingelse, at det modtagende selskab ikke har drevet erhvervsmæssig virksomhed forud for fusionen, og at selskabets egenkapital har stået på en kontantkonto i et pengeinstitut. Herved sikres det, at der ikke kan spekuleres i at medregne et eventuel driftsunderskud fra det modtagende selskab vedrørende perioden forud for fusionen.

3. Økonomiske konsekvenser for stat og kommuner

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Implementering af lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 150.000 kr. fordelt med 100.000 kr. til systemtilretning og 50.000 kr. til information.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

.....

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes at have begrænsede konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Kommunikationsplan

SKAT har udarbejdet en kommunikationsplan, ifølge hvilken

11. Høring

Lovforslaget har været sendt til høring i Advokatrådet, Amtrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Datatilsynet, Dansk Landbrug, De Danske Landboforeninger, Den Danske Skatteborgerforening, Det Danske Handelskammer, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, HTS, Håndværksrådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Landbrugets Rådgivningscenter, Landbruksrådet, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nationalbanken Den Sociale Pensionsfond, SKAT, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

I bilag 1 til lovforslaget kommenteres de høringssvar, som Skatteministeriet har modtaget fra ovennævnte organisationer m.v. ved høringsfristens afslutning.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amt og kommune	Ingen	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for stat, amt og kommune		Lovforslaget skønnes at medføre éngangsudgifter i SKAT til systemtilretning og information på 150.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at give virksomhederne en årlig lettelse på i alt... mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter den gældende bestemmelse i bogføringslovens § 11 kræves det, at detailhandelsvirksomheder opbevarer kassestrimler og tilsvarende interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af regnskabet. Den gældende bestemmelse i bogføringslovens § 11 er en reduktion af kravet i bogføringslovens § 10 om, at virksomhederne skal opbevare regnskabsmaterialet på betryggende vis i 5 år efter udløbet af det regnskabsår, som regnskabsmaterialet vedrører.

Det foreslås, at undtagelsen i § 11 udvides således, at detailhandelsvirksomheder ikke længere skal opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag.

Samtidig flyttes bestemmelsen, der er en undtagelse til den 5-årige opbevaringspligt, af lovtekniske grunde fra § 11, der dermed ophæves, til § 10, hvor den indsættes som et nyt stk. 4. Herefter vil opbevaringsbestemmelserne med undtagelser være indeholdt i samme bestemmelse.

Forslaget til ændring af bogføringsloven betyder, at bogføringsloven ikke længere stiller krav om opbevaring af kassestrimler. I forhold til bogføringsloven betyder det, at sammentællingsbilaget, hvori kassestrimlerne registreres som en sumpost i bogholderiet, fremover alene dokumenterer

registreringen i bogholderiet.

Den foreslåede ændring tilsigter ikke at give begrebet ”kassestrimler og tilsvarende interne bilag” et andet indhold, end det har efter gældende lovgivning. Interne bilag vedrørende salg af anlægsaktiver eller andre aktiver, der ikke er varebeholdninger eller lignende, er derfor stadig uden for bestemmelsens anvendelsesområde, idet der her ikke er tale om en detailhandelsvirksomheds sædvanlige varesalg.

Der vil også fremover via de afstemninger, der kræves i bogføringslovens § 7, stk. 3, kunne opnås fornøden sikkerhed for, at alle transaktioner optræder og indgår i den bogføringspligtiges bogholderi.

Til § 2

Til nr. 1

Efter mineralvandsafgiftslovens §12, stk. 6, 1. pkt., skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Efter bestemmelsens 2. og sidste pkt. kan virksomheder efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås, at sidste pkt. ændres, således at det ikke længere bliver muligt at få tilladelse til kun at skulle opbevare kassestrimler i 1 år, men at det direkte bliver fastsat, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Der henvises til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Til § 3

Til nr. 1

Efter chokoladeafgiftslovens §14, stk. 5, 1. pkt., skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Efter bestemmelsens 2. og sidste pkt. kan virksomheder efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås, at sidste pkt. ændres således, at det ikke længere bliver muligt at få tilladelse til kun at skulle opbevare kassestrimler i 1 år, men at det direkte bliver fastsat, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Der henvises til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Til § 4

Til nr. 1

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 14, stk. 5, 1. pkt., skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler, ledsagedokument og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Efter bestemmelsens 2. og sidste pkt. kan virksomheder efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås, at sidste pkt. ændres således, at det ikke længere bliver muligt at få tilladelse til kun at skulle opbevare kassestrimler i 1 år, men at det direkte bliver fastsat, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Der henvises til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Til § 5

Til nr. 1

Efter emballageafgiftslovens § 9, stk. 7, 1. pkt., skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Efter bestemmelsens 2. og sidste pkt. kan virksomheder efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås, at sidste pkt. ændres således, at det ikke længere bliver muligt at få tilladelse til kun at skulle opbevare kassestrimler i 1 år, men at det direkte bliver fastsat, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Der henvises til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Til § 6

Til nr. 1

Efter spiritusafgiftslovens § 20, stk. 7, 1. pkt., skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Efter bestemmelsens 2. og sidste pkt. kan virksomhederne efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås, at sidste pkt. ændres således, at det ikke længere bliver muligt at få tilladelse til kun at skulle opbevare kassestrimler i 1 år, men at det direkte bliver fastsat, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Der henvises til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Til § 7

Til nr. 1

Efter tobaksafgiftslovens § 18, stk. 6, 1. pkt., skal regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Efter bestem-

melsens 2. og sidste pkt. kan virksomheder efter ansøgning til SKAT få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås, at sidste pkt. ændres således, at det ikke længere bliver muligt at få tilladelse til kun at skulle opbevare kassestrimler i 1 år, men at det direkte bliver fastsat, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Der henvises til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Til § 8

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens 22, stk. 2, kan SKAT tillade, at en skattepligtig, der fremsætter begæring herom, anvender et andet indkomstår end kalenderåret. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra SKAT. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.

Det foreslås, at kriterier for at kunne anvende et andet indkomstår end kalenderåret objektiviseres. Efter forslaget kan en selvstændigt erhvervsdrivende anvende et andet indkomstår end kalenderåret, hvis det er begrundet i de forhold, der gør sig gældende for den skattepligtige, såsom hensyn til sæson, brancheændring, personaleferie eller nye forretningsforbindelser. Omlægning af et indkomstår kan kun ske, såfremt alle indkomstperioder kommer til beskattning, og såfremt intet indkomstår overspringes eller dubleres. Et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, skal begynde den første i en måned. Den skattepligtige skal inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt, give meddelelse herom til SKAT.

SKAT kan efter forslaget fortsat give tilladelse til omlægning af et tidligere benyttet indkomstår begrundet i andre forhold hos den skattepligtige. Ansøgning herom skal indsendes inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra SKAT. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.

Forslaget nødvendiggør en fastlæggelse af, hvad der skal forstås ved forskudt indkomstår. Dette præciseres i den foreslåede nye affattelse af § 22, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til omtalen af forslaget i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås at ophæve pensionsinstitutternes forpligtelse til hvert år inden den 15. december at underrette personer med en arbejdsgiveradministreret kapitalforsikring eller kapitalopsparing i pensionsøjemed om det beløb, som er blevet indbetalt på ordningen.

Til § 10

Til nr. 1

Alle erhvervsdrivende virksomheder skal sidste gang med selvangivelsen for indkomståret 2005 indsende det skattemæssige årsregnskab sammen med selvangivelsen. Herefter vil det bero på betingelserne i mindstekravsbekendtgørelsen, om den enkelte virksomhed for de fremtidige indkomstår fortsat skal indgive et skattemæssigt årsregnskab.

Det foreslås, at der indføres hjemmel til, at skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet kan fastsætte nærmere regler om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab samt af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.

I forbindelse med udmøntningen af disse bestemmelser i mindstekravsbekendtgørelsen vil det i overensstemmelse med det gennemførte lovforslag blive foreskrevet, at detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun skal opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet, jf. omtalen af forslaget om opbevaringskravet til kassestrimler m.v. i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.

Udtrykket "tilsvarende interne bilag" må forstås i overensstemmelse med den måde, som det er forstået i bogføringslovens forstand, jf. således de særlige bemærkninger til forslaget under § 1.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 3, stk. 1, kan skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet fastsætte regler om, at erhvervsdrivende virksomheder skal udarbejde et skattemæssigt årsregnskab som grundlag for selvangivelsen, og om det regnskabsmæssige grundlag for dette årsregnskab.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet tilsvarende fastsætte regler om, at juridiske personer inden selvangivelsesfristens udløb skal indgive et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode til told- og skatteforvaltningen.

I § 3, stk. 3, er det fastsat, at er et skattemæssigt årsregnskab ikke udarbejdet efter de regler, skatteministeren har fastsat efter stk. 1, eller er et skattemæssigt årsregnskab ikke indsendt rettidigt, jf. stk. 2, 1. pkt., finder § 5, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

Efter skattekontrollovens § 5, stk. 2, kan SKAT fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Der er udpantningsret for bøden, og bøden kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne herom i kildeskatteloven. Bøden tilfalder staten.

I bestemmelsen i § 5, stk. 3, er det fastsat, at foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

Det foreslås, at § 3, stk. 3, - som på baggrund af forslaget under § 10, nr. 1, bliver stk. 4 – udbygges til også at omfatte den situation, hvor det skattemæssige årsregnskab eller regnskabsmateriale, som har betydning for fastsættelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst, ikke er opbevaret i virksomheden op til 5 år efter de regler, som skatteministeren har fastsat.

At opbevaringsbestemmelsen under § 3, stk. 3, foreslås omfattet af det foreslåede stk. 4, vil i praksis betyde, at SKAT har adgang til at fastsætte ansættelsen skønsmæssigt, hvis virksomheden ikke har opbevaret det skattemæssige årsregnskab eller det regnskabsmateriale, som har betydning for fastsættelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.

Nægter virksomheden derimod at udlevere materialet, vil den hidtil gældende hjemmel til såvel at pålægge virksomheden daglige bøder som til at fastsætte virksomhedens indkomst skønsmæssigt finde anvendelse.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen sprogligt forenkles.

Til nr. 3

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 2, skal juridiske personer, herunder selskaber, selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets afslutning. Afsluttes indkomståret i perioden 1. januar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. juli samme år.

Forslaget går ud på at ændre selvangivelsesfristen for de selskaber, hvis indkomstår udløber i perioden 1. februar til 31. marts, fra den 1. juli til den 1. august, således at disse selskaber får en måned mere til at udarbejde selvangivelsen i.

Der henvises i øvrigt til omtalen af forslaget på dette punkt i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.4.

Til nr. 4

Efter skattekontrollovens § 17, stk. 1, straffes den, som undlader at opfylde pligten til at opbevare materialet efter § 6 A, stk. 1, 1. pkt., med bøde.

Efter § 6 A, stk. 1, 1. pkt., skal den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter denne lov, opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale m.v.

Det foreslås, at det også efter bestemmelsen i § 17 bliver muligt at give en bøde, såfremt virksomheden ikke opbevarer det skattemæssige årsregnskab eller det regnskabsmateriale, som har betydning for fastsættelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst efter de regler, som skatteministeren har fastsat efter den foreslåede bestemmelse i skattekontrollovens § 3, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under afsnit 2.5.2., hvori det beskrives, hvorledes forslaget til bestemmelsen i § 3, stk. 3, tænkes udmøntet.

Til § 11

Til nr. 1

Det foreslås at lempe reglen i fusionsskattelovens § 5 for allerede registrerede selskaber, når selskabet siden stiftelsen ikke har drevet erhvervmæssig virksomhed, og selskabets egenkapital har stået på en kontantkonto i et pengeinstitut siden stiftelsen (skuffeselskab).

Lempelsen går ud på, at skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår ikke behøver at være sammenfaldende med fusionsdatoen.

Herved kommer bestemmelsen i fusionsskattelovens § 5 om det modtagende selskabs regnskabsår til at harmonere med selskabsskattelovens § 4, stk. 2, om indkomstår, hvorefter et selskabs første indkomstperiode kan udgøre op til 18 måneder. Ifølge regnskabslovgivningen er en regnskabsperiode som udgangspunkt på 12 måneder, men den kan være kortere eller længere end 12 måneder – dog højst 18 måneder.

Lempelsen omfatter kun den situation, hvor selskabet er stiftet kort før fusionsdatoen. Efter forslaget bliver det muligt at fravige kravet om, at skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår skal være sammenfaldende med fusionsdatoen, når der er tale om det modtagende selskabs første regnskabsperiode. Med forslaget bliver det muligt at lade den første regnskabsperiode løbe fra det modtagende selskabs stiftelse og frem til 12 måneder efter fusionsdatoen. Regnskabsperioden kan dog ikke overstige 18 måneder. Med forslaget bliver det således muligt at medtage op til 6 måneder før fusionsdatoen i den første regnskabsperiode.

Det er en betingelse, at det modtagende selskab ikke har drevet erhvervmæssig virksomhed forud for tilførslen, og at selskabets egenkapital har stået på en kontantkonto i et pengeinstitut. Herved sikres det, at der ikke kan spekuleres i at medregne et eventuel driftsunderskud fra det modtagende selskab vedrørende perioden forud for tilførslen. Indkomsten fra 6-månedersperioden forud for tilførslen kan således alene bestå i renteindtægter fra egenkapitalens forrentning på en kontantkonto i et pengeinstitut. Det er på den baggrund skønnet, at en udvidelse af regnskabs- og indkomstperioden i forbindelse med skattefri omstruktureringer er ubetænkelig. Reglen svarer til bestemmelserne i virksomhedsomdannelseslovens § 1, stk. 2, og § 3, stk. 2.

Hvor omstruktureringen gennemføres med et nystiftet skuffeselskab som modtagende selskab kan det modtagende selskab fusionere med stiftelsesdatoen som fusionsdato. Det er derfor foreslået, at det i disse situationer ikke kræves, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.

Efter gældende regler skal et selskab foretage opdeling af indkomsten i et indkomstår, hvis selskabet i løbet af indkomståret ændre koncerntilknytning. Hvor koncernforbindelsen ophører eller etableres skal selskabet således opgøre dels en indkomst vedrørende perioden før ændringen af koncerntilknytningen og dels en indkomst vedrørende perioden efter. Reglen skal sikre, at indkomstopgørelsen i koncernen ikke påvirkes af forhold vedrørende en periode, hvor selskabet ikke indgik i koncernen.

Hvis selskabet indgår i en fusion anvendes tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen som skattemæssig fusionsdato for selskabet. Reglen skal forhindre, at fusionen, som følge af de nye sambeskatningsregler, får betydning for indkomstopgørelsen i den koncern, som det fusionerende selskab ikke længere indgår i. I disse tilfælde kræves ikke, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.

Den foreslåede lempelse omfatter kun modtagende selskaber, som ikke har drevet erhvervs-mæssig virksomhed (skuffeselskaber). Lempelsen omfatter således også den situation, hvor det indskydende selskab skal opgøre indkomsten efter reglerne om opdeling af indkomst ved ændringen af koncerntilhørsforhold, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 3. Her kan det indskydende selskab fusionere med et nystiftet selskab med den virkning, at det modtagende selskabs regnskabsår kan gå tilbage til stiftelsen. Efter de gældende regler kræves det ikke, at de fusionerede selskaber har samme skattemæssige fusionsdato. Det indskydende selskab, som eksempelvis kort forinden er købt af en anden koncern vil således have tidspunktet for etableringen af den nye koncernforbindelse som fusionsdato, jf. § 5, stk. 3, mens det nystiftede modtagende selskab har fusionsdato på tidspunktet for stiftelsen.

Hvor det er det modtagende selskab, som har ændret koncerntilhørsforhold, kan den foreslåede lempelse ikke anvendes. Det skyldes, at reglen i stk. 3 om fastlæggelse af fusionsdatoen til tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen har forrang. Det nystiftede modtagende selskab vil derfor have tidspunktet for etableringen af den nye koncernforbindelse som fusionsdato. Reglen om, at første regnskabsperiode kan gå tilbage til stiftelsen, finder således ikke anvendelse i disse situationer. Begrundelsen herfor er, at princippet om indkomstopgørelsen i den sælgende koncern ikke skal påvirkes af transaktioner foretaget efter salget.

Med ændringen lettes virksomhedernes administration i forbindelse med skattefri omstruktureringer ved, at virksomhederne slipper for at omlægge det modtagende selskabs regnskabsår forud for fusionen, når det modtagende selskab er stiftet kort før fusionen. Samtidig undgås den uheldige konsekvens, at omstruktureringen bliver skattepligtig, hvis virksomheden glemmer at omlægge regnskabsåret for skuffeselskabet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.6.

Til § 12

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Loven har virkning fra samme dato. Dog foreslås det, at forslaget § 10, nr. 3, har virkning fra og med indkomståret 2006 og at § 11, har virkning for fusioner, hvor det modtagende selskab har fusionsdato den 1. januar 2006 eller senere. Fusionsdatoen er datoen for den i forbindelse med fusionen udarbejdede åbningsstatus for det modtagende selskab.

Bilag 1

Oversigt over modtagne høringsvar

Organisation/myndighed	Bemærkninger i høringsvar	Kommentarer

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 10. Den bogføringspligtige skal opbevare regnskabsmaterialet på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af det pågældende regnskabsmateriale.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Opbevares regnskabsmaterialet på elektronisk medie, mikrofilm eller anden lignende måde, skal det uden bearbejdning, beregninger eller tilpasninger kunne udskrives i klarskrift.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beskrivelsen af systemer til at fremfinde og udskrive regnskabsmaterialet i klarskrift, jf. § 14, stk. 3, nr. 2, skal opbevares i klarskrift.</p> <p>§ 11. Uanset § 10 kan detailhandelsvirksomheder nøjes med at opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.</p> <p>§ 12....</p> <p><i>Stk. 1-5.....</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regn-</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I bogføringsloven, jf. lov nr. 1006 af 23. december 1998, som ændret ved § 122 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 10 indsættes som <i>stk. 4</i>:</p> <p>”<i>Stk. 4.</i> Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder ikke for detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag.”</p> <p>2. § 11 ophæves.</p> <p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 562 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 48 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 12, <i>stk. 6</i>, affattes <i>sidste pkt.</i> således:</p> <p>”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”</p>

<p>skabsårets afslutning.</p> <p><i>Stk. 7-8.....</i></p> <p>§ 12 ..</p> <p><i>Stk. 2-6.....</i></p> <p><i>Stk. 7.</i> Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.</p> <p>§ 14...</p> <p><i>Stk. 2-4.....</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Virksomheder m.v. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, ledsagedokument og opgørelser, i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.</p> <p><i>Stk. 6.....</i></p> <p>§ 9.....</p> <p><i>Stk. 2-6.....</i></p> <p><i>Stk. 7.</i> Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets af-</p>	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 13 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 12, stk. 7, affattes <i>sidste pkt.</i> således:</p> <p>”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”</p> <p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 565 af 3. august 1998, som ændret ved § 3 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 2 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 14, stk. 5, affattes <i>sidste pkt.</i> således:</p> <p>”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”</p> <p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier, jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 samt senest ved § 3 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 9, stk. 7, affattes <i>sidste pkt.</i> således:</p> <p>”Dog skal detailhandelsvirksomheders kasse-</p>
--	--

<p>slutning. Virksomheder kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.</p> <p><i>Stk. 8.....</i></p> <p>§ 20.....</p> <p><i>Stk. 2-6.....</i></p> <p><i>Stk. 7.</i> Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.</p> <p><i>Stk. 8-12.....</i></p> <p>§ 18.....</p> <p><i>Stk. 2-5.....</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år fra regnskabsårets afslutning. Virksomheder kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets afslutning.</p> <p><i>Stk. 7-11.....</i></p> <p>§ 22. Den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret.</p>	<p>strimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”</p> <p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og senest ved § 1 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 20, stk. 7, affattes sidste pkt. således:</p> <p>”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”</p> <p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og senest ved § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 18, stk. 6, affattes sidste pkt. således:</p> <p>”Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.”</p> <p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat) jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret ved § 7 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:</p> <p>1. § 22 affattes således:</p> <p>”§ 22. Den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret. Ind-</p>
---	--

Stk. 2. Indkomståret er det kalenderår, der går forud for den endelige ligning. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en skattepligtig, der fremsætter begæring herom, anvender et andet indkomstår end kalenderåret. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.

komståret er kalenderåret. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum. En selvstændigt erhvervsdrivende kan efter stk. 2 vælge et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår). Har den selvstændigt erhvervsdrivende et andet indkomstår end kalenderåret, opgøres den skattepligtige indkomst efter de regler, der gælder for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Et bagudforskudt indkomstår kan tidligst begynde den 1. marts i kalenderåret forud for det kalenderår, som det bagudforskudte indkomstår træder i stedet for. Et fremadforskudt indkomstår kan senest begynde den 1. februar i det kalenderår, som det fremadforskudte indkomstår træder i stedet for.

Stk. 2. En selvstændigt erhvervsdrivende kan anvende et andet indkomstår end kalenderåret, hvis det er begrundet i de forhold, der gør sig gældende for den skattepligtige, såsom hensyn til sæson, brancheændring, personaleferie eller nye forretningsforbindelser. Omlægning af et indkomstår kan kun ske, såfremt alle indkomstperioder kommer til beskattning, og såfremt intet indkomstår efter stk. 1, 6. og 7. pkt. hverken overspringes eller dubleres. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt, give meddelelse herom til told- og skatteforvaltningen. Ved valg af et andet indkomstår end kalenderåret skal en samlevende ægtefælle anvende samme indkomstår. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til omlægning af et tidligere benyttet indkomstår begrundet i andre forhold hos den skattepligtige. Ansøgning herom skal indsendes inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.”

§ 9

I lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbe-

§ 16

.....

Stk. 3. Forsikringselskaber, pensionskasser, pengeinstitutter mv. underretter hvert år arbejdstageren om bortseelsesberettigede beløb efter § 19, der indgår ved opgørelsen af beløb efter stk. 1 og 2. Underretning gives senest den 15. december i det år, underretningen vedrører. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens gennemførelse.

.....

§ 3. Efter indstilling fra Skatterådet kan skatteministeren fastsætte regler om, at erhvervsdrivende virksomheder skal udarbejde et skattemæssigt årsregnskab som grundlag for selvangivelsen, og om det regnskabsmæssige grundlag for dette årsregnskab.

Stk. 2. Efter indstilling fra Skatterådet kan skatteministeren fastsætte regler om, at juridiske personer inden selvangivelsesfristens udløb skal indgive et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode til told- og skatteforvaltningen. Er regnskabet endnu ikke godkendt af generalforsamlingen ved selvangivelsesfristens udløb, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives told- og skatteforvaltningen meddelelse om generalforsamlingens beslutning vedrørende regnskabet.

Stk. 3. Er et skattemæssigt årsregnskab ikke udarbejdet efter de regler, skatteministeren har fastsat efter stk. 1, eller er et skattemæssigt årsregnskab ikke indsendt rettidigt, jf. stk. 2, 1. pkt., finder § 5, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Er en meddelelse som nævnt i stk. 2, 2. pkt., ikke givet rettidigt, og medfører generalforsamlingens beslutning vedrørende regnskabet en forhøjelse af den indkomst, hvoraf skatten beregnes, finder § 5, stk. 1, tilsvarende an-

kendtgørelse nr. 824 af 25. august 2005, som ændret ved § 15 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. §16, stk. 3, ophæves.

§ 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret ved § 18 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som et nyt stk. 3:

”*Stk. 3.* Skatteministeren kan efter indstilling fra Skatterådet fastsætte nærmere regler om opbevaring af det skattemæssige årsregnskab samt af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.”

2. § 3, stk. 3, som herefter bliver stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Foreligger et skattemæssigt årsregnskab m.v. ikke efter de regler, som skatteministeren har fastsat efter stk. 1 - 3, finder § 5, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.”

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

vendelse.

§ 4. Fysiske personer skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der får tilsendt en fortrykt selvangivelsesblanket, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) At der er tale om samlevende ægtefæller som nævnt i § 4 i kildeskatteloven og den ene ægtefælle har selvangivelsesfrist den 1. juli, i hvilket tilfælde begge ægtefæller har selvangivelsesfrist den 1. juli.

2)¹¹⁾ At den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.

3) At den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, skriftligt meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen med en fortrykt selvangivelse, jf. stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets afslutning. Afslutninger indkomståret i perioden 1. januar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. juli samme år.

Stk. 3. Afslutninger selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5.....

§ 17. Med bøde straffes den, der undlader at opfylde pligten til at opbevare materiale efter § 6 A, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme skatteministerens bestemmelser efter § 3 C, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at udarbejde skriftlig dokumentation

3. § 4, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden 1. februar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.”

4. I § 17, stk. 1, indsættes efter ”efter”: ”de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 3, stk. 3, samt efter”.

efter § 3 B, stk. 5 og 6.

.....

§ 5. Datoen for den i forbindelse med fusionen udarbejdede åbningsstatus for det modtagende selskab anses i skattemæssig henseende for fusionsdato. Det er en betingelse for anvendelsen af reglerne i denne lov, at fusionsdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår. Skal indkomsten i et af de i fusionen deltagende selskaber opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 3, som følge af, at koncernforbindelsen, jf. selskabsskattelovens § 31 C, er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, anvendes tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen uanset 1. og 2. pkt. som skattemæssig fusionsdato for det pågældende selskab. I tilfælde omfattet af 3. pkt. kræves ikke, at de fusionerede selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.

§ 11

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v., (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 21. november 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 5 indsættes som stk. 2 og 3:

”*Stk. 2.* Hvor det modtagende selskab allerede er registreret, og selskabet ikke har drevet erhvervmæssig virksomhed forud for fusionsdatoen, og hele selskabets egenkapital fra stiftelsen har henstået som et ubehæftet kontant indestående i et pengeinstitut, kan første regnskabsperiode uanset stk. 1, løbe fra stiftelsen, når regnskabsperioden slutter 12 måneder efter fusionsdatoen og perioden ikke overstiger 18 måneder. I tilfælde omfattet af 1. pkt. kræves ikke, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.

Stk. 3. Skal indkomsten i et af de i fusionen deltagende selskaber opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 3, som følge af, at koncernforbindelsen, jf. selskabsskattelovens § 31 C, er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, anvendes tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen uanset stk. 1 og 2, som skattemæssig fusionsdato for det pågældende selskab. I tilfælde omfattet af 1. pkt. kræves ikke, at de fusionerende selskaber har samme skattemæssige fusionsdato.”

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 10, nr. 3, har virkning fra og med indkomståret 2006. § 11, har virkning for fusioner, hvor det modtagende selskab har fusionsdato den 1. januar 2006 eller senere.

